

ken der kan gro en højere Idealitet op i vort Folk. Det er den Lysside, der kan afvindes dette; men anden Lysside er der ikke. Jeg siger altsaa til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller): Beklag ikke af den Grund Savnet af Musikken, for der er ingen Mennesker, der hejse Flag her i Landet den Dag; denne Handel er afsluttet og Lidkøbet er drukket.

Borgbjerg: Paa dette Tidspunkt skal jeg afholde mig fra enhver Fristelse til at kaste flere Skaller fra Køkkenmøddingen i Hovedet paa den højtærede Konseilspræsident for at imødegaa hans nuværende Standpunkt i det militære Spørgsmaal. Men naar den højtærede Konseilspræsident fremsatte et historisk Syn paa de sidste 30—40 Aars Kampe, som baade var overfladisk og aandløst, saa maa jeg have Lov til at anføre hans ældre Udtalelser mod denne Opfattelse. Den højtærede Konseilspræsident har selv i Firserne erklæret.... Ja, jeg ved ikke, om jeg maa gøre den højtærede Konseilspræsident opmærksom paa.....

Formanden: Er det ærede Medlem færdig? ellers har det ærede Medlem Ordet.

Borgbjerg: Ja, jeg erindrer fra en Gang i 80'erne, at det daværende ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) henvendte sig til den daværende Konseilspræsident. Denne ønskede ikke at høre paa en Rigsdagsmands Udtalelser; men saa ventede det daværende ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds — jeg tror, det varede i 10 Minutter — indtil den højtærede Konseilspræsident agtede at høre paa ham. Det samme agter jeg at gøre. — Naa, den højtærede Konseilspræsident har altsaa Tid til at høre paa en Rigsdagsmands Udtalelser. Jeg skal da sige, at den højtærede Konseilspræsident skal ikke være bange for, at jeg vil rode op i Køkkenmøddingen og kaste Skallerne i Hovedet paa ham for at imødegaa hans nuværende militaristiske Standpunkt, men naar han fremsatte en historisk Oplysning om Forfatningen, saa vil ogsaa jeg fremdrage en, og det er, hvad han selv tidligere har ment om denne Sag; og det tror jeg, jeg har Ret til.

Den højtærede Konseilspræsident sagde, at Kampene gennem 30—40 Aar ikke stod om Militærvæsenet, men om Forfatningen. Det mener jeg er en fuldkommen gal og

fuldkommen aandløs Betragtning. Selvfølgelig bekæmpede Venstre og Højre ikke hinanden om Forfatningen, uden just fordi der var en dybtgaaende reel Modsætning, en Klassemodsætning, en Modsætning med Hensyn til det militære Spørgsmaal, som ogsaa i høj Grad berører Klasse-spørgsmaalet, mellem disse Partier, for saa vidt som Højre og Venstre var uenigt om Militærspørgsmaalet. Derfor kom det til Forfatningskampen og ikke omvendt. — Konseilspræsidenten ryster paa Hovedet. Den 16. Oktober 1885 udtalte den højtærede Konseilspræsident netop det, jeg her siger, udtalte, at Kampen om Københavns Befæstning ikke gjaldt denne Befæstnings provisoriske Oprindelse, men gjaldt Sagen selv. Den nuværende højtærede Konseilspræsident sagde, at det var ikke paa Grund af dens provisoriske Oprindelse, de modsatte sig den, men det var af Fædrelandskærlighed, fordi de frygtede den af Hensyn til Landet. Den 15. Oktober 1889 udtalte den højtærede Konseilspræsident: „Hele den Konflikt, der for Tiden sætter Sindene i Bevægelse her i Landet, bæres væsentlig af Militarisme; det er den virkelige Drivfjeder, som holder den oppe, og som holder Masserne samlede.“ Den højtærede Konseilspræsident erkendte den Gang, at Kampen om Militarisme var det, der gjorde den saa haard og saa langvarig og saa tilspidset. Selvfølgelig.

Men det er Tilfældet endnu. Nu kunne Venstre og Højre slutte Forlig om Militarismen, og saa har det sin Forklaring i, at de Klassemodsætninger, som stod mellem Højre og Venstre, ere ved at udviskes og blegne, fordi nye Klassemodsætninger ere ved at komme frem, nye sociale Kampe ved at udbryde. Denne Kamp vil derfor blive fortsat, og dette Militærforlig dækker derfor i Virkeligheden kun over, at Venstre og Højre ere ved at blive enige om Klasseinteresserne og Landets øvrige Politik; dette Forlig er kun Indledning til en konservativ Samlingspolitik. Mod den rejser sig et nyt radikalt Socialdemokrati, som tager Kampen op og fører den igennem i de næste 10—20 Aar, hvor længe det nu kan vare, dybt organiseret i de brede Lag af Befolkningen paa den almindelige Valgrets Grund, som derfor, naar den kommer til Magten, ikke kan svinge, ikke kan gøre det om igen, som nu gøres med den højtærede Konseilspræsident i Spidsen mod sin egen Fortid, mod hele Venstres Fortid. Den højtærede Konseilspræsident ryster paa Hovedet. Han kan tale over-